

La punta de llança de l'economia

Els joves emprenedors catalans nascuts en els anys seixanta i setanta es preparen per agafar el timó del país, i ho fan amb una crida a la resta de la seva generació per iniciar un debat transversal i plural que impliqui el sector econòmic i empresarial, a més dels sectors socials. Així es va posar de manifest en la I Jornada Generacional d'Economia, una iniciativa impulsada per l'Associació Catalana de Professionals, l'Espai Vicens Vives i el Grup Hayek, amb el suport d'una trentena d'entitats. L'objectiu: buscar complicitats per solucionar els reptes econòmics dels propers anys.

Experts de tots els àmbits van exposar les febleses del context actual, que qüestiona la condició de motor i el lideratge de l'economia catalana davant els nous reptes de la globalització. Algunes dades així ho posen de manifest: la inversió estrangera a Catalunya se situa a la meitat de la Unió Europea, així com la despesa en R+D o la creació d'empreses, per no parlar d'infraestructures, en què estem al 30 per cent dels països europeus.

El fre del dèficit fiscal sempre hi és present: "La falta de recursos públics juga en contra de la competitivitat, i també el fet que no puguem exercir la capacitat normativa sobre els impostos", diu Ramon Tremosa, professor de Teoria Econòmica de la UB, que recorda que "si el dèficit fiscal entre 1995 i 1998 s'hagués invertit en infraestructures, l'any 2000 el PIB català hauria pogut ser un 32% més gran". Però les xifres, com se sap, són unes altres.

Apostar per la innovació. Jordi Comas, soci director de Boston Consulting Group, alerta que "amb pedaços no avançarem. Per fer un salt qualitatiu, cal reestructurar la nostra economia". Assolir aquesta fita passa per un "esforç necessari conjunt i coordinat de l'administració pública, el món empresarial i les universitats, i anar més enllà de la simple elaboració de plans estratègics". I és que a Catalunya les inversions en aquest terreny representen només l'1,25% del PIB.

El sector econòmic i empresarial no viu aliè al clima de transició que es respira al país.

Joves professionals nascuts en els anys seixanta i setanta comencen a alertar sobre la incapacitat de l'economia catalana per afrontar els canvis de la globalització.

En aquest sentit, els experts van instar a passar comptes a la universitat. El fet que la meitat dels estudiants universitaris de casa nostra declarin que la seva aspiració és ser funcionaris i que siguin comptats els joves que volen crear la pròpia empresa són dades prou il·lustratives. Només una altra, encara: 18 de les 20 millors universitats del món són nord-americanes, i cap d'aquestes és europea, una realitat que alguns dels economistes presents en la Jornada van atribuir al fet que les universitats americanes són privades, per tant, estan sotmeses a la competència del lliure mercat.

Amb aquest panorama, la Jornada Generacional d'Economia també va servir per a invocar el "capital humà"

com a punta de llança de l'economia catalana, alertant que "s'està perdent el sentit de la massa crítica". El repte de les noves generacions ha de ser aspirar al lideratge europeu i no passar per alt les oportunitats que ofereix el fenomen asiàtic, sense capficar-se tant en el paper de Catalunya a l'estat.

La conclusió de la jornada fou clara: "tenim un horitzó compartit per un 90% de la societat catalana amb el nou Estatut, que marca el camí", i un jove "desacomplexat, perquè no ha patit la dictadura i la por als poders fàctics". La primera pedra per construir la Catalunya del segle XXI ja està col·locada.

Iolanda Fernàndez

